

Oponentský posudek na bakalářskou práci Marka Boháče:
Unie pro Středomoří: Francie jako iniciátor nového projektu

IMS FSV UK

Bakalářská práce Marka Boháče splňuje formální i obsahové náležitosti požadované po práci tohoto charakteru. Přehledným způsobem načrtává historii vztahů zemí v oblasti Středozemního moře a zkoumá genezi Unie pro Středomoří. Problematiku řeší zejména v diskursivní rovině (Sarkozyho projevy, deklarace a texty francouzských a evropských institucí), což je naprosto legitimní přístup, autor však tento fakt ve své metodologii dostatečně nereflektuje a táže se po skutečných zahraničněpolitických příčinách: „Jaké byly... důvody pro vytvoření nového projektu? Co bylo cílem Sarkozyho jednání?“ (str. 8). Historický úvod je možná až příliš rozsáhlý, samotnou problematiku francouzské (Sarkozyho) iniciativy začíná autor řešit teprve v polovině textu.

Práce je založena na dostatečném množství zejména frankofonní literatury a je napsaná srozumitelným jazykem. Některá místa kazí horší stylistika či zkomolená sousloví jako „výsostní postavení“ (str. 12) nebo „tížený výsledek“ (str. 21).

Za problematická rovněž považuji některá zpochybnitelná či nedostatečně podložená tvrzení, např. „Ve Středomoří byla přítomnost evropských států patrná již od počátku 20. století...“ (str. 15), nebo „Francie se... nemohla porovnávat s USA, jejichž prostředky jsou v úplně jiné rovině...“ (str. 19). Ve Francii rovněž neexistuje „Sociální strana – *Parti sociale*“, ale strana socialistická – *Parti socialiste* (str. 14).

Po formální stránce je práce napsána nepříliš pečlivě, lze jí vytknout množství hrubších (shoda podmětu s přísudkem – str. 16, 26) i drobnějších chyb, týkajících se většinou poznámkového aparátu. Některé poznámky pod čarou obsahují neúplné odkazy na literaturu (pozn. č. 26, 34, 41 a další); u internetových odkazů chybí časový údaj. V českém jazykovém prostředí se píší odkazy na poznámky pod čarou až za interpunkci, nikoliv před ní. Do práce se též vloudila celá řada překlepů (str. 2, 12, 13 a další) a zkomolených jmen („Válery Giscard d'Éstaing“ – str. 13, „Miterrand“ – str. 14, „Sarklozyho“ – str. 45).

Přes formální chyby bych práci po kvalitní obhajobě, kterou doporučuji soustředit na rozdíly mezi analýzou diskursivní roviny a „reálné“ diplomacie či politiky, hodnotil jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 11. června 2012,

PhDr. David Emler